

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název práce: **Vzdělávací politika**
Autor práce: **Bc. Simona Dvořáková**
Vedoucí práce: JUDr. Tomáš Louda, CSc.
Oponent práce: **JUDr. Bc. Peter Brezina, Ph.D.**

Simona Dvořáková předložila jako svou diplomovou práci studii s názvem *Vzdělávací politika*, věnovanou právě tomuto (pohříchu) akademicky poněkud opomíjenému tématu. Vybrala si tedy cestu nesnadnou, za což je nutné ji ocenit; toto složité téma se navíc pokusila zpracovat komplexně, což její úkol ještě víc znesnadnilo. A jak se tohoto nesnadného úkolu zhostila?

Hodnocení výsledku její práce je bohužel poněkud rozporuplné. Na jedné straně je práce přehledná a komplexní, pokrývá dané téma v celé jeho šíři (kterou dobře ilustruje metafora tří dimenzí politiky – *polity, politics, policy* – zmíněná autorkou hned v úvodu), a je i poměrně čtivá. Začte-li se však do ní čtenář důkladněji, všimne si záhy řady drobných nedostatků: formulačních nepřesností, gramatických chyb („Územní samospráva je klíčovým aktérem vzdělávací politiky, mají (sic!) dvě role,“ s. 14), formálních vad (zarovnání na s. 34, zkratka „sb.“ namísto „Sb.“ na s. 33 i jinde). Nelogicky také místy působí jinak přehledná struktura práce: o soukromých školách se třeba mluví až u jejich financování, naopak se zcela pomíjí u tématu „právní forma a řízení“ (škol a školských zařízení) v kapitole 2.1.1.

Zejména je však na povážnou způsob, jakým autorka pracuje se zdroji. Takřka nikdy totiž nevyužívá jejich srovnání či konfrontaci, ale spokojuje se vždy s tím či oním zdrojem, obvykle na rozsáhlejší prostor se zdrojem jediným. Snaží se na ně odkazovat poctivě, činí tak ovšem vždy pouze na konci příslušného odstavce, navíc bez odkazu na stránku příslušné publikace – i když stránkovaná je. U tématu financování škol tak vychází takřka výhradně z dokumentu *Výroční zpráva o stavu a rozvoji vzdělávání v České republice v roce 2021*, u popisu VŠ vzdělávání zase výhradně z *Almanachu technického vzdělávání*, na který navíc neodkazuje správně (viz s. 48an.). Tento dokument navíc místy doslova přepisuje, aniž by to přiznala přímou citací (viz popis stupňů studijních programů na s. 49).

Práce tedy bohužel místy sklouzává na úroveň (jakkoli dobře provedených) výpisků z četby, kterým schází jak hlubší analytický vhled, tak syntetické podání poznatků a vyvozování původních závěrů. Už jenom drobností pak je třeba to, že autorka poznatky ze sekundární literatury takřka nekonfrontuje s právní úpravou, a že nikde v práci neuvádí, s jakou časovou verzí právních předpisů pracuje (a přitom některá její tvrzení, třeba to stran konce účinnosti zákona č. 67/2022 Sb. na s. 52, již nejsou aktuální).

Úkol, který si autorka zvolila, opravdu nebyl snadný. Bohužel se jej však ani nezhostila úplně nejlépe. Proto (a s lítostí) nemohu navrhnout hodnocení lepší než **dobře**.

Otázky k zodpovězení:

Považujete aktuální paletu či spektrum právních forem školských entit (veřejnoprávních i soukromoprávních) za adekvátní?

Českým mediálním prostorem momentálně otřásá nedostatek míst na gymnáziích. Kde spatřujete příčiny tohoto problému a jaké normativní/strukturální opatření na jeho řešení byste navrhla?

Peter Brezina v. r.

Praha, 17.5.2021